

Sygn. akt II K 955/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Anita Grunt

przy udziale Prokuratora Joanny Reluga

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2016 roku sprawy

M. W., syna J. i T.,

urodzonego dnia (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 31 października 2003 r. w sprawie o sygn. akt **VIII K 112/03**, za czyn z art. 48 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w październiku 2002 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności; kara ta została wykonana w całości;
2. Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie o sygn. akt **II K 116/06**, za czyn z art. 48 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od października 2000 roku do grudnia 2002 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby, postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2008 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; kara ta została odbyta w całości;
3. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 27 stycznia 2009 r. w sprawie o sygn. akt **V K 18/09**, za czyn z art. 157 § 1 k. k. popełniony w dniu 21 września 2008 r. na karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny po 40 zł (czterdzieści złotych) każda stawka, za czyn z art. 190 § 1 k. k. popełniony w dniu 21 września 2008 r. na karę 40 (czterdzieści) stawek dziennych po 30 (trzydzieści złotych) każda stawka, wymierzono karę łączną 100 (sto) stawek dziennych grzywny po 40 zł (czterdzieści złotych) każda stawka, kara ta została wykonana w całości;
4. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 21 sierpnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt **II K 950/12**, za czyn z art. 157 § 1 k. k. popełniony w dniu 31 maja 2012 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 (trzy) lat i karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;
5. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 24 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt **II K 1540/12**, za czyn z art. 254a k. k. popełniony w dniu 2 maja 2012 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat tytułem próby i karę

100 (sto) stawek dziennych grzywny po 10 zł (dziesięć złotych) każda stawka, postanowieniem z dnia 19 stycznia 2015 roku zarządono wykonanie kary pozbawienia wolności;

6. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 26 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt **II K 1550/14**, za czyn z art. 222 § 1 k. k. popełniony w dniu 24 września 2014 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 224 § 2 k. k. w zb. z art. 226 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełniony w dniu 24 września 2014 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce kar jednostkowych wymierzono karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; kara ta została odbyta w całości;

7. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 24 września 2015 r. w sprawie o sygn. akt **II K 1664/14**, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniach 23 lutego, do 23 kwietnia i 13 maja 2014 roku na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny po 10 zł (dziesięć złotych) każda stawka;

o r z e k a:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k., art. 89 § 1b k. k., art. 91 § 2 k. k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 21 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 950/12**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 stycznia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1540/12** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 września 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1664/14** i jako karę łączną wymierza skazanemu M. W. karę 1 (jednego) roku i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 i 2 k. k., art. 91 § 2 k. k. łączy kary grzywny orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 stycznia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1540/12** i Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 września 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1664/14** i jako karę łączną wymierza skazanemu M. W. karę grzywny w wymiarze 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 1540/12 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w dniu 24 maja 2012 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 1664/14 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w dniu 3 grudnia 2014 roku oraz od dnia 4 sierpnia 2016 roku do dnia 18 października 2016 roku, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym wyroków wydanych w sprawach: VIII K 112/03 Sądu Rejonowego w Giżycku, II K 116/04 Sądu Rejonowego w Giżycku, V K 18/09 Sądu Rejonowego w Sopocie i II K 1550/14 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z uwagi na wykonanie w całości orzeczonych kar;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r., nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami) oraz § 11 ust. 5, § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. Z. kwotę 147,60 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VII. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmują na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

M. W. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 31 października 2003 r. w sprawie o sygn. akt **VIII K 112/03** za czyn z art. 48 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w październiku 2002 r. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności; kara ta została wykonana w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie VIII K 112/03 SR w Giżycku – k. 21 – 28; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 6, 15 – 18, 105 – 108; dane o karalności - k. 10 – 13, 109 - 111

M. W. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie o sygn. akt **II K 116/06** za czyn z art. 48 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od października 2000 roku do grudnia 2002 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby, postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2008 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; kara ta została odbyta w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 116/06 SR w Giżycku – k. 29 - 30 ; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 6, 15 – 18, 105 – 108; dane o karalności - k. 10 – 13, 109 - 111

M. W. skazany został wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 27 stycznia 2009 r. w sprawie o sygn. akt **V K 18/09** za czyn z art. 157 § 1 k. k. popełniony w dniu 21 września 2008 r. na karę 80 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda stawka, za czyn z art. 190 § 1 k. k. popełniony w dniu 21 września 2008 r. na karę 40 stawek dziennych po 30 zł każda stawka, wymierzono karę łączną 100 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda stawka, kara ta została wykonana w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie V K 18/09 SR w Sopocie – k. 20; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 6, 15 – 18, 105 – 108; dane o karalności - k. 10 – 13, 109 - 111

M. W. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 21 sierpnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt **II K 950/12** za czyn z art. 157 § 1 k. k. popełniony w dniu 31 maja 2012 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lat i karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 950/12 SR Gdańsk – P. w G. - k. 35; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 6, 15 – 18, 105 – 108; dane o karalności - k. 10 – 13, 109 - 111

M. W. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 24 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt **II K 1540/12** za czyn z art. 254a k. k. popełniony w dniu 2 maja 2012 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby i karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, postanowieniem z dnia 19 stycznia 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1540/12 SR Gdańsk – P. w G. – k. 33 – 34; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 6, 15 – 18, 105 – 108; dane o karalności - k. 10 – 13, 109 - 111

M. W. skazany został wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 26 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt **II K 1550/14** za czyn z art. 222 § 1 k. k. popełniony w dniu 24 września 2014 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 224 § 2 k. k. w zb. z art. 226 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełniony w dniu 24 września 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce kar jednostkowych wymierzono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności; kara ta została odbyta w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1550/14 SR Gdańsk – P. w G. – k. 31 - 32; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 6, 15 – 18, 105 – 108; dane o karalności - k. 10 – 13, 109 - 111

M. W. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 24 września 2015 r. w sprawie o sygn. akt **II K 1664/14** za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniach 23 lutego, do 23 kwietnia i 13 maja 2014 roku na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności i karę 300 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1664/14 SR Gdańsk – P. w G. – k. 36 - 37; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 6, 15 – 18, 105 – 108; dane o karalności - k. 10 – 13, 109 - 111

Z opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G. wynika, że w stosunku do przełożonych jest on zdyscyplinowany i regulaminowy, nie odnotowano, aby przyjmował postawy roszczeniowe czy aroganckie. W środowisku współosadzonych stara się funkcjonować bezkonfliktowo. Zachowanie skazanego podczas pobytu w izolacji należy określić jako właściwe, czterokrotnie był nagradzany, nie był karany dyscyplinarnie. M. W. jest zatrudniony nieodpłatnie jako pracownik ogólnobudowlany, z powierzonych obowiązków wywiązuje się należycie. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania, z zadań w nim zawartych wywiązuje się należycie. Skazany nie jest uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury więziennej. Nie dokonywał samoagresji, nie odnotowano zachowań agresywnych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Do popełnionego przestępstwa ustosunkowany jest krytycznie. Prognoza penitencjarna na dalszy okres pobytu w izolacji więziennej kształtuje się pozytywnie.

Dowód: opinia o skazanym - k. 14,104; informacja o pobytach orzeczeniach – k. 3 – 6, 15 – 18, 105 – 108

Skazany M. W. był uprzednio siedmiokrotnie karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 10 – 13, 109 – 111

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym, informacji o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – mając na uwadze dyspozycję art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz treść art. 4 § 1 k. k. – obowiązany był rozważyć, które z przepisów o karze łącznej (tj. w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. czyli obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. czy też w brzmieniu znowelizowanym, obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) będą korzystniejsze dla skazanego. W ocenie Sądu, korzystniejsze dla skazanego są aktualnie obowiązujące przepisy o karze łącznej, albowiem w myśl tych przepisów, możliwe jest połączenie kar orzeczonych wobec M. W. wyrokami wymienionymi w punktach 4., 5. i 7. komparycji wyroku i orzeczenie jednej kary łącznej, podczas gdy - w oparciu o przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 r. – możliwe byłoby odrębne połączenie jednostkowych kar orzeczonych wyrokami wymienionymi w punktach 1. i 2., 4. i 5. oraz 6. i 7. komparycji wyroku (z uwagi na dotychczasowe brzmienie art. 85 k. k., w myśl którego sąd orzekał karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw – i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju) i orzeczenie trzech odrębnych kar łącznych, które nie podlegałyby już łączeniu ze sobą. Wobec powyższego, zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 k. k., Sąd wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie opierał się o przepisy o karze łącznej obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 roku, jako korzystniejsze dla skazanego.

Mając na uwadze aktualne brzmienie art. 85 § 1 k. k. (w myśl którego, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną), Sąd uznał że w stosunku do skazanego M. W. zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach wymienionych w punktach 4., 5. i 7. komparycji wyroku (punkt I. sentencji wyroku łącznego) oraz kar grzywny orzeczonych w sprawach II K 1540/12 i II K 1664/14 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku (punkt II. sentencji wyroku łącznego). Mając na uwadze, iż - zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 85 § 2 k. k. – podstawą orzeczenia kary łącznej są kary podlegające wykonaniu (z zastrzeżeniem art. 89 k. k.), Sąd w punkcie V. sentencji wyroku na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym wyroków wydanych w sprawach: VIII K 112/03 Sądu Rejonowego w Giżycku, II K 116/04 Sądu Rejonowego w Giżycku, V K 18/09 Sądu Rejonowego w Sopocie i II K 1550/14 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z uwagi na wykonanie w całości orzeczonych tymi wyrokami kar.

Kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

M. W. skazany został na kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu. Jednocześnie należy podkreślić, iż – pomimo spełnienia przesłanek z art. 85 § 1 k. k. – Sąd nie połączył kary grzywny orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie II K 950/12 SR Gdańsk – P. w G. z innymi karami grzywny wymienionymi w punkcie II. sentencji wyroku łącznego, albowiem grzywna ta została orzeczona na podstawie art. 71 § 1 k. k. (tj. obok kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania), a zatem - wobec faktu, iż kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczona w sprawie II K 950/12 SR Gdańsk – P. w G. została połączona w punkcie I. sentencji wyroku łącznego z karami bezwzględnego pozbawienia wolności i orzeczono karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, co miało w efekcie taki skutek, jak zarządzenie jej wykonania – zgodnie z art. 71 § 2 k. k., grzywna ta nie podlega wykonaniu.

W punkcie I. sentencji wyroku łącznego Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach wymienionych w punktach 4., 5. i 7. komparycji wyroku i jako karę łączną wymierzył M. W. karę 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności. Z kolei w punkcie II. sentencji wyroku łącznego Sąd połączył kary grzywny wymierzone w wyrokach II K 1540/12 i II K 1664/14 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku i jako karę łączną orzekł karę 350 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda. Wymierzając karę łączną grzywny Sąd baczył, by – zgodnie z dyspozycją art. 86 § 2 k. k. – wysokość stawki dziennej nie przekraczała najwyższej ustalonej poprzednio.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd, zgodnie z art. 85 a k. k., winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno- czy też różnorodnjawowe, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przesłanki objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnjawowymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. życiu i zdrowiu, porządkowi publicznemu i mieniu, a popełnione zostały na przestrzeni ponad dwóch lat (tj. w okresie od 2 maja 2012 roku do 13 maja 2014 roku), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady kumulacji.

Podobnie przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie II. sentencji wyroku wymierzone były przeciwko różnym dobrom prawnym (tj. mieniu i porządkowi publicznemu) i popełnione zostały na przestrzeni ponad dwóch lat (tj. w okresie od 2 maja 2012 roku do 13 maja 2014 roku), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady kumulacji.

Nie ulega również wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. M. W., mimo młodego wieku, był już siedmiokrotnie

karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawy przesłankę prognostyczną, jaką jest popelnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popelnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w badanym przypadku brak jest podstaw do całkowitego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że M. W. wielokrotnie popelniał przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność. Uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia u skazanego poczucia bezkarności. Jednocześnie Sąd miał na względzie treść pozytywnej opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył kary łączne pozbawienia wolności i grzywny przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kary łączne we wskazanym powyżej wymiarze będą w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

W punkcie III. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd orzekł w przedmiocie kosztów obrony z urzędu i zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.